

Patalom, 1914. február 17. – Budapest, 2007. január 11.

Értelmiségi családban született, apja tanító volt. 1939-ben a Magyar Királyi Erzsébet Tudományegyetemen általános orvosi oklevelet szerzett; 1943-ban belgyógyász szakorvosi vizsgát tett. A pécsi egyetem Belgyógyászati Klinikáján gyakornok volt, majd 1944. augusztustól egy tábori kórházban, a szovjet katonai szolgálatot teljesített, 1945. februárban Budapesten hadifogságba esett. 1947. szeptemberben hazajött, szakmájában dolgozott, majd 1950-től a Baranya Megyei Tanács közegészségügyi osztályát irányította. 1951-től a Pécsi Tudományegyetem, illetve a Pécsi Orvostudományi Egyetem Belgyógyászati Klinika egyetemi adjunktusa. 1947-ben lett a Magyar Kommunista Párt tagja, 1954–1955-ben pártfőiskolát végzett, 1962. november 24. és 1975. március 22. között az MSZMP Központi Bizottság tagja volt. 1957-ben kinevezték a Budapesti Orvostudományi Egyetem III. sz. Belgyógyászati Klinika egyetemi adjunktusává, 1959-től a II. sz. Belgyógyászati Klinikán hasonló beosztásban dolgozott; docens 1963-1964-ben. 1952 és 1957 között az Orvos-Egészségügyi Dolgozók Szakszervezete főtitkára, 1963–1986-ban elnöke volt. 1963. december 7-én nevezték ki az egészségügyi miniszter első helyettesévé, 1964. március 31. és 1974. február 15. között egészségügyi miniszter volt. A Magyarok Világszövetsége főtitkáráként 1974-1980-ban tevékenykedett. 1963-ban lett az orvostudományok kandidátusa.